ДО МЕДИИТЕ
ДО КОЛЕГИТЕ ЖИВОТНОВЪДИ

ОПРОВЕРЖЕНИЕ/ОБЯСНЕНИЕ/ОТКРИТО ПИСМО
от Юлия и Любослав Коюнджийски - животновъди
с животновъдни обекти, находящи се в град Кочериново, област Кюстендил

УВАЖАЕМИ МЕДИИ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДА И КОЛЕГИ,

Във връзка с тиражирани няколко статии в национални медии по повод извършване на проверка от Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ), по наша воля даваме обяснение и опровергаваме написаното като изопачена информация. Освен това сме възмутени от факта, че етиката в журналистиката изисква, когато се публикува информация за лица (физически и юридически), то тя да не остава едностранчиво представена, а да бъде предоставена възможност и право на мнение и отговор на другата страна. В този смисъл благодарим на медиите, които ни дават право на отговор. Бихме искали да подчертаем, че в нашата съвместна вече почти 30-годишна семейна работа, сме се водили винаги от желанието да работим честно, почтено и да подаваме ръка на всеки колега от бранша, който има нужда от помощ и разбиране. Предварително казваме, че имена за нищо и по никакъв повод няма да цитираме. Ако някой иска да разбере истината с имена, може да ни се обади и в частен разговор да съобщим имената и подробностите. Пишем това сега след изживян едномесечен тормоз над нас и косвено върху нашето семейство и близки, защото изчаквахме търпеливо да получим актовете за нарушения и да видим в какво се изразяват те. Брутален натиск, за който няма индикатор (термометър) със скала за измерване и за който никой от горестоящите не може да носи персонална отговорност, предвид нормативната ни уредба в това отношение, защото има Наредба за хуманно отношение към животните, но за Хуманно отношение към животновъдите (особено при извършване на проверки) – НЯМА. А ние попадаме именно в тази графа. Натиск, ежедневен тридесетдневен тормоз, отнемане на правото ни да управляваме бизнеса ни с отнет достъп до информационната система ВетИС без да сме информирани, сваляне на животните ни от същата система, невъзможност да актуализираме животните си в ИСАК (Информационна система за администриране и контрол, в която заявяваме нашите площи и животни), отнети площи за паша от Национален парк „Рила“ предвид премахването и намаляването на броя на животните ни от ВетИС без основание. От къде тръгва всичко това се питате най-вероятно? Не е случайно, разбира се. Най-голямата ни „грешка“ беше, че застанахме зад гърба на животновъдите-говедовъди относно лишаването им от паша в Националните паркове. Участвахме в две срещи – в МОСВ и МЗ с присъствието на двама заместник-министри, които се опитваха да ни убедят, че пашата на говедата не е „полезна“ за парковете, но и да е полезна и разрешена, то тя няма да е платена. Темата е много дълга и може би ще се развива предстоящо, тъй като вече са подадени жалби към българското правосъдие, сигнал към Европейската комисия и за читателите ще кажем и на по-късен етап ще предоставим становище на главен експерт от НП „Рила“, който е изразил становище към Националната приоритетна рамка Натура 2000, че цялата мярка 10 „Агроекология и климат“ (не само направлението „Пасторализъм“) трябва да бъде премахната и

субсидираността да бъде пренасочена към парковата администрация. Тъй като на срещата бяхме много директни и сме засегнали интереси, то това е една от основните причини, поради които ни е търсена „цаката“. А в България е много лесно да намериш човек, който от завист, злоба и неуспешно реализиране в живота започва да гледа само в чуждите чинии, дори и без да му заплащаш, може да ти навреди, да доносничи и да злорадства. Много бяхме изненадани в последните изказвания по медиите и се чудехме дълго време защо на проверяващите толкова им са проблем животновъдните обекти – пасища. И след такова изказване в медиите на лице, което се предполага, че трябва да има нужната компетентност, разбрахме каква е болката им. Те смятат, че животновъдните обекти-пасища са „въртяни“ за получаване на пасища от общинския поземлен фонд (ОПФ) и държавния поземлен фонд (ДПФ). Но, ако освен Законът за ветеринарно-медицинската дейност и подзаконовите нормативни актове към него, се поинтересуват и прочетат и Законът за собствеността и ползването на земеделските земи, ще разберат, че чрез животновъдните обекти-пасища - няма как да се участва за разпределение на пасища от ОПФ и ДПФ. Пасищата по чл. 137 са пасища, които могат да се ползват от животновъдите за паша на животните им временно при подходящи климатични условия и по желание и възможност. За разпределение на пасища в съответното землище може да се участва само при положение, че животновъдът има регистрирана ферма с нужния капацитет спрямо отглежданите животински единици по чл. 137 или ферма с целогодишно пасищно отглеждане, което няма нищо общо с животновъдните обекти-пасища по чл. 137. Просто всички обекти имат вече само регистрация по чл. 137 от ЗВД (Закон за ветеринарномедицинската дейност), но са с различен статут. Освен това се предполага, че „ветеринарията“ изисква компетентност в тази област, а не да се интересуват от това какво получават животновъдите, вследствие на поддържаните от тях пасища чрез паша на животни.

Що се отнася до движението на животните, всеки животновъд е закупил животните и фермите си със собствени средства. Всеки преценява кога и как да придвижва своите животни – да ги продава, заменя, кóли и т.н. в зависимост от приходите му, възможностите, желанията и отрязъка от време, в което да го направи. Никой не е дошъл да ни връща кредитите и да ни прави разчетите и балансите.

По отношение на публикациите за приходите от заявените площи и животни ще кажем следното: те са публично достояние, но когато се пише буквичката „А“, писателят трябва да продължи и с буквичката „Б“ и така до края на азбуката, а не произволно и целенасочено. Всички гледат на животновъдите само откъм приходната им част. Нека публично да се публикуват отсрещните разходи, за да се види, че не достигат за платените електроенергия, скъпи фуражи, консумативи, работни заплати, осигуряване и много други и да се види дори и в социалните мрежи, че животновъдите освен да публикуват снимки с техните животни и ферми почти не публикуват снимки с посетени скъпи курорти и реализирани почивки. Просто нямат възможност и време за това.

И сега, преди да разкажем точните факти за извършените проверки от институциите в нашите ферми, ще разкажем много малка част от нашия живот на животновъди.

Любослав Коюнджийски е потомствен животновъд. Дядо му е отглеждал голямо стадо коне, а баща му овце и говеда. Работи като волнонаемен служител в българската армия 10 години и напуска доброволно с цел именно отглеждане на животни. С образование – строителен техник.

Юлия Коюнджийска израства в работническо семейство и отглеждат дълги години тютюн. Завършва висше педагогическо образование, две специализации и една преквалификация - български език и литература. Напуска работа като учител през 1997 година и заедно със съпруга й рамо до рамо започват работа в животновъдството и земеделието.

Европейският съюз е създаден през 1993 година, като малко преди това ние създаваме нашата първа фирма - на 04.11.1992 година към Кюстендилски окръжен съд, която е с основен предмет на дейност животновъдство и земеделие и до момента. През 1995 година закупихме първата си ферма от ликвидационен съвет на бивше ТКЗС (Трудово кооперативно земеделско стопанство) и първият ни бизнес като фирма беше свиневъдство, като отглеждахме до 900 свине с угояване и осъществявахме износ предимно за Македония (Северна Македония). Така до 1997 година, когато преустроихме нашата ферма в краве ферма и закупихме първите 40 броя говеда от българския пазар. До тогава не сме ползвали нито един кредит, всичко сме постигнали с много труд и лишения. През 2007 година, с влизането на България в Европейския съюз, фирмата ни започва да участва и заявява подпомагане по директни плащания и част от схемите и мерките от Втори стълб на ПРСР (Програма за развитие на селските райони), които са част от заявленията по ДПП (Директни плащания на площ). Към 2007 година продължихме да отглеждаме говедата, закупени от българския пазар. Решихме да участваме като фирма в предприсъединителната програма „САПАРД“ като закупихме от Франция 69 броя юници от породите „Монбелиард“ и „Прим Холщайн“, централен млекопровод и оборудване за хранене на животните (фуражо-раздаващо ремарке). Но, неприятностите ни започнаха именно от този момент с отказ за изплащане на субсидия от 50% предвид това, че ни беше потърсена „почерпка“, а ние никога не правим компромиси с това. Бедата ни дойде именно отново от Агенцията по храните, като отказът беше отново във връзка с това, че документът за регистрация на животновъдният ни обект не бил удостоверение по образец, а служебна бележка. В резултат на това ни остана кредит от 620 000 лева и за приблизително за 10 години успяхме да върнем кредита си с наказателни лихви, главница и редовна лихва, включително и таксите на съдия-изпълнителите в размер от 30 000 лева. Осъдихме ДФ „Земеделие“ след три години, когато наказателните лихви бяха дотолкова скочили, че сумата, която ни преведоха не стигна за покриването им и доплатихме 6 000 лева, за да започнем връщането на главницата и редовната лихва.

През 2009 година успоредно със създадения ни проблем по САПАРД ни започнаха проблемите с т.нар. „Допустим слой“ или „Площи, подходящи за подпомагане“ и освен задълженията по горепосочения кредит, се налагаше да изплащаме и санкции от порядъка на две последователни години, като не получавахме нито една стотинка. Между другото – в целия Европейски съюз няма такова понятие като „допустима земя и допустим слой“.

Към момента фирмата ни притежава говеда, коне и кози, като освен фермата в Кочериново притежаваме и животновъден обект в село Падала, община Рила и няколко пасища – животновъдни обекта.

Заедно с Юлия Коюнджийска създават и обединяват земеделски производители и стопани от област Кюстендил в сдружение, което и до днес е работещо, членовете си помагат и са добри приятели. Участват в съвети, срещи, пресконференции, различни заседания, организатори са на събори, а Юлия е основно ядро в голямо сдружение на животновъдите и на компютъра си е написала на 100% всички становища,

предложения, молби и т.н. в името на бранша абсолютно БЕЗВЪЗМЕЗДНО, пренебрегвайки и отнемайки от личното си време, времето за семейството и близките си. Помага в изготвянето на заявленията за подпомагане на огромен процент на членовете от сдруженията абсолютно БЕЗПЛАТНО.

Втората ни фирма семейството създава през 2004 година, която е с основен предмет на дейност – животновъдство и винаги е притежавала овце. През 2010 година закупува и овцеферма, която дълго време е ползвала под наем преди това. До преди дни, след като прочетохме няколко статии във вестници и страницата на БАБХ не предполагахме, че фамилният бизнес е нещо лошо и се съобщава като такъв. Всички малки наши фирми са създадени преди 2010 година и са създадени именно с цел прегледност и прозрачност. Фермите ни са с достатъчен капацитет и ако сме искали сме могли да не даваме възможност на нашите деца да продължават нашия и без това труден и неблагодарен бизнес. В тази връзка абсолютно оправдаваме младите хора (включително и нашите деца), които виждайки какво се извършва спрямо нас и колегите животновъди, оправдано и безапелационно подкрепяме за напускане в този момент на нашата държава. Такова отношение към нас и бранша никога не е имало. Всичко изглежда преднамерено, тенденциозно и предначертано, с цел унищожение на бранша.

Ето защо, до момента подхождаме изключително предпазливо и с основателен страх и не сме ползвали нито една схема, мярка, програма с проект и каквото и да било от Втори стълб от ОСП (Обща селскостопанска политика). Одобриха ни проекти по мярка 121, 311, 312, 4.1, но никога не посмяхме да се възползваме. И в този момент сме щастливи, че не сме се възползвали от нито една инвестиционна мярка от ПРСР, вследствие на горчивия ни опит и опитът на някои колеги – бенефициенти, подобно на нас. През 2007 година спечелихме зелена карта за САЩ, но не се възползвахме. Решихме да останем в България и да се трудим, да внасяме данъци, да осигуряваме работници и да подпомагаме не само собствения си бизнес, но и нашата Родина. Всичко, което постигаме и сме постигнали е с много труд, много лишения и много КРЕДИТИ. Тази година фирмата ни навършва 30 (тридесет) години и в крайна сметка по наше желание, след този жесток сценарий, който се разигра спрямо нас, **вземаме решение да приключим с този бизнес и да продадем животните и фермите ни**. Убиха ни „ИЩЯХА“, убиха ни желанието за работа и това беше целта им. Тази година случката се разигра преди великденските празници с цел да не реализираме своя едногодишен труд с продажба на животни (агнета, ярета, телета) и да не можем да извършим започнатата инвентаризация, и да продължим със заявяване на своите площи и животни за 2022 година. Не видяхме и не усетихме великденските празници, нито се видяхме с близки хора. Разтревожени, натискани, угнетявани и мачкани се чувствахме, като това продължава и към този момент. От 15.04.2022 г. ни е спрян достъпът до информационната система на БАБХ и ние по никакъв начин не успяхме да си упражним правото на собственици на животни, правото на свободно движение на животните ни, правото да актуализираме данни в системата, правото на осъществяване на търговски сделки с клиенти и дългогодишни партньори и т.н., и т.н. като по този начин умишлено и тенденциозно ни е спрян бизнеса и търпим ежедневно загуби. До момента на нас никой не ни е връчвал заповед или какъвто и да било документ за отнемане на правото ни на достъп до информационната система (единствено обслужващият лекар на фермите ни е съобщил, че му е отнет достъпа), както и фактът, че на 16.05.2022 г. ни бяха премахнати съществуващи животни от информационната система и оставени само

тези, които са открити при внезапната проверка на 18 и 20 април 2022 година, открити в един от съществуващите обекти. Всички останали животни, които в същото време бяха на паша извън фермите, както и тези, които бяха в електропастир зад фермата ни и непроверени и до момента, бяха свалени и премахнати от системата ВетИС като несъществуващи. До момента от БАБХ ни е извършена една, единствена проверка, за която разказахме. Никой не е поискал от нас животните, които са били на паша, да бъдат строени в редичка във фермите ни за проверка. Просто това, което на момента е било във фермата, това е отразено в системата. Същото е прилагано при проверки и на още други фермери в Кюстендилска и Благоевградска област. Наложи се да пишем няколко пъти жалби до директора на Областната дирекция по безопасност на храните за извършване на повторна проверка с цел да бъдат констатирани всички съществуващи животни, но без резултат. Ето защо на 03.05.2022 г. подадохме сигнал в тази връзка до Европейския комисар по земеделие и Европейската комисия за незаконно отнетият ни достъп и злоупотреба, и произвол с премахването на животните от информационната система, като по този начин ние търпим щети и загуби и към момента. Именно поради тази причина при разпределението на площите за паша към Национален парк „Рила“ ни бяха отнети (ползвани от 2007 година до момента), като сме едни от първите ползватели на площи за паша на животни и помогнали както за създаването на направлението „Традиционни практики за сезонна паша – пасторализъм“ в Национален парк „Рила“, така и за начина на очертаване на площите на всички бенефициенти, участващи в направлението, като създавайки този ред се премахна практиката за застъпване и лишаване на животновъдите от подпомагане.

Ето какъв е резултатът към момента и за желаещите да пашуват в трите национални парка: години наред искахме да бъдат съгласувани действията между двете институции - Министерство на околната среда и водите и Министерство на земеделието по отношение на схемите и мерките, в които участват за подпомагане животновъдите. И най-после това се случи! Само че тези договорки са неясни за обществото и за бенефициентите. Липсват нормативни документи, които доказват тези действия. Те са устни договорки, защото така никой не носи отговорност. Тази година в месец май изтече срокът на действие на меморандума за сътрудничество по отношение на направлението „Традиционни практики за сезонна паша - пасторализъм“ и той въобще не се анексира, поднови и подписа, въпреки че сме последна преходна година преди новият програмен период 2023-2027 г. Без всякакво правно основание, научно-обосновани твърдения и доказателства се преобрази всичко в националните паркове -както годишните планове за паша, така и взетите решения за разпределение на пашата. Говедовъдите и собствениците на коне са с тотално орязана паша и никъде до момента не сме видяли публикувани карти на националните паркове с разрешените местообитания за паша с граници и размери. Юристите вече задействаха тази неправомерност. В резултат на тези действия са премахнати схемите и мерките – СЕПП (схема за единно плащане на площ), НР 1 (необлагодетелствани райони), Натура 2000 и без това е с нулево плащане, а пасторализмът ще бъде субсидиран само за толкова, колкото е определената площ въз основа на животински единици по преценка. И възниква главният въпрос: Кой разполага с бюджета по схемите и мерките за заявените субсидии от животновъдите - МОСВ или МЗ и къде ще отиде орязаният бюджет? В една среща между представители на МОСВ и животновъдния бранш ни беше казано, че говедовъдите ще получават паша, но няма да получават пари. Замисълът е отдавна. От една страна тръбим, че животновъдите ЩЕ получат големи пари, а от друга тотално сме

ги орязали. Но, нищо после може да получат някакви подаяния с де минимис или някоя друга схема. Техните пари винаги са в бъдеше време. Докато могат да издържат, ще ги изпитваме. В момента без гласност, буквално дни преди края на кампанията, МЗ е поставило поредната клопка в ИСАК – животновъдите не могат да заявяват схемите СЕПП и НР1. Не е ясно защо. От 2007 година до момента това беше възможно. Сега нещо пречи и става невъзможно изведнъж. Стотици спечелени дела за площите в националните паркове именно поради фактът, че площите са перфектни за подпомагане и са перфектни пасища не означават нищо за експертите. Никой от нас не е оспорил вещното право на собственост на националните паркове. Ние се ползваме от вещното право по ползване съгласно чл. 50 от Закона за защитените територии. От тук насетне ще проследим какво ще се случи с тези територии, поддържани в добро земеделско състояние повече от 15 години и кой и по кои схеми и мерки ще се възползва от тях. Поставяме задача с много лека трудност на прокуратурата и медиите.

Сега по същество за извършената проверка на животновъдните ни обекти от 18.04.2022 г. Заповед за извършване на проверка до днес не ни е връчвана. Прочетохме я устно, в която не са упоменати нашите обекти. Една обща заповед за извършване на проверки на територията на област Кюстендил. От наша страна казахме, че имена на хора няма да цитираме, както и няма да употребяваме качествени определения за когото и да било. Ще разкажем за случилото се, а всеки сам може да си направи изводи.

На 18.04.2022 година бяхме уведомени по телефона за извършване на проверка на животновъдните ни обекти в 14:39 часа от Официалният ветеринарен лекар на община Кочериново във връзка с подаден сигнал, с който до момента не сме запознати официално (инкогнито сме запознати с употребените „мишки“) и можем да смятаме като абсолютно тенденциозен. Пътувахме по различни задачи през деня и никой от нас нямаше възможност да се отзове на мига. Тъй като на камерите на кравефермата видяхме, че се обаждат директно от фермата, бяхме учудени защо толкова е проблем да не се изчака следващият ден. Още повече не сме предупреждавани за проверка както повечето от проверените ферми с дни преди това (просто внезапна проверка и двоен стандарт). Това, което разбрахме е, че е по донос от наш колега, който изпратил снимки на починали наши животни – говеда на един заместник-министър от Министерство на земеделието, които е снимал като се е качил на оградата на фермата ни. И в един материал прочетохме, че били открити починали животни. **Та те никога не са били укривани, за да бъдат открити.** Те бяха в двора на нашата ферма, а ние надлежно сме уведомили екарисажа и очаквахме пристигането му, тъй като както ни беше казано по телефона: „Идва когато се съберат повече трупове на починали животни“. На 21.04.2022г. беше изпратена кола. Ако сме искали да ги укрием, не е било проблем. Разполагаме с ферми с площ от 10 декара и застроена площ повече от 3,500 дка. И тъй като нашето семейство, семейството на брата на мъжа ми, още една фамилия от общината и други местни земеделци и животновъди сме под непрекъснат тормоз от двама местни бабаити, то те са се възползвали от този миг с радост да информират органите и да ни създадат тези неприятности. В офиса ни стои цял класьор с жалби спрямо тях, като години наред сме се опитвали по нормален ред да се разберем и да не се стига до ексцесии. Почти всички наши жалби оставаха като глас в пустиня. Провеждали сме множество разговори и с началник на полиция, включително очи в очи и мерки не са взимани никога. Те се свеждаха до това – да се изпращат преписки до Районна прокуратура Дупница и там на почти всички жалби се е оставало

с откази да се образува производство, били случаи от частно-правен характер. А ние винаги сме таили надежда, че ще се вземат реални мерки срещу хора, които извършват набези върху имотите ни, упражняват ни тормоз по съседски, заплашват с побой работниците ни и постоянно се занимават с интриги и доноси, какъвто е случаят сега. Миналата година кметът на Община Кочериново по жалба на местни земеделци и животновъди организира с екипа си събрание, на което всички се изказаха за нанесените им щети от безобразията на двамата животновъда, но така или иначе срещу тях няма взети мерки. Има срещу нас.

В хода на проверката, обаче, присъстваха и „хора от майка родени“, които ни подсказаха, че дълбокият замисъл не са само тези хора - местни доносници, ползвани като маши, а и по веригата - един бивш дисциплинарно уволнен ветеринарен лекар, очаквал звездния си миг за ново назначение и едни добре настъпени интереси с високи постове. А „нашата грешка“ е именно, че застанахме рамо до рамо с колегите, на които се отнемаше правото на паша за говеда в националните паркове и тепърва ще се разкрие и разбере, че има и подправени документи включително по тези въпроси. Но, затова толкова. В същият ден и двамата пътувахме и нямахме възможност да отреагираме за да присъстваме физически и да се отзовем. Обадиха ни се, когато бяха вече във фермата ни, а ние преглеждахме постоянно видеокамерите и чувахме всички разговори. Още повече не сме били предупредени, а директно посетени на фермите ни. Благодарение на видеонаблюдението видяхме, че пред фермите ни са пристигнали три автомобила с хора и без да попитат, без да искат разрешение навлязоха в имотите ни и се отправиха към задния двор на кравефермата. Абсолютно всички бяха без предпазно облекло и обувки и по сигналът с изпратени снимки на починали крави започнаха да снимат, да коментират като стояха повече от 40 минути във фермата. В нашата ферма пристигат след като са направили кратка разходка във фермата на съседа ни. Тъй като изградихме нови двуметрови огради през периода октомври-ноември и по препоръка на строителя оставихме отворите на вратите, които са поръчани, но не поставени предвид слегването на бетоните, при запитване на проверяващите защо са навлезли в имотите ни, отговорът беше, че нямало врати. А ние от своя страна ги попитахме дали няма да реагират, ако вратата на дома им е отворена и някой си позволи да влезе без покана или предупреждение и какво би се случило тогава? След 40 минутно присъствие във фермата и струпване около починалите животни се досетиха, че може би трябва да влязат с разрешение и извикаха полиция. Полицията на свой ред не влезе без разрешение и се стигна до искане на прокурорско разпореждане, но вече беше „след дъжд качулка“. На следващият ден – 19.04.2022 г. вечерта в 20:39 часа ни се обадиха по телефона за извършване на проверка веднага на място. Били работили и през нощта. Казахме им да дойдат в нормално работно време, тъй като по това време вечеряхме и имахме гости включително. След това видяхме на видеокамерите, че пристигат осем патрулни полицейски коли, които обиколиха двете ни ферми и стояха през цялата нощ, да не би ние да изваждаме или прибавяме животни. Безкрайно унижение и „благодарност“ за целият ни 30-годишен труд!!! На 20.04.2022 г. бяха извършени проверки на двата ни основни обекта с говеда и овце, както и на останалите ни по-малки обекта, като за тях бяхме уведомили в писмена форма надлежно органите, че сме във форсмажор, предвид продаденият от собственика му ползван от нас имот и невъзможност за скоростно справяне със ситуацията. Докато намерим нов обект за ползване или закупуване животните трябваше да бъдат настанени и обгрижвани някъде. Ето защо ги закарахме в

електропастир, собственост на фирмата ни с говеда, намиращ се до задния двор на кравефермата. Новата сграда, която имахме предвид за ползване все още беше в процес на регистрация и е нормално да няма животни в нея, както видяхме, че това е извадено от контекста на констативния протокол. В последното изречение на констативния протокол е записано, че животните се намират в електропастир, собственост на Любослав Коюнджийски, но са придвижени без ВМС. Ами естествено. Те са в обект, наша семейна собственост и на 50 метра от все още нерегистрираният обект, за който чакахме получаването на удостоверение за регистрация. Още повече - предходната седмица, два дни преди извършената проверка, на животните ни бе взета кръв от частно-практикуващият лекар и изследванията са нанесени в информационната система на БАБХ, което е безспорно доказателство за наличието им.

На 21.04.2022 г. ни бе оказана чест с присъствие на заместник-изпълнителен директор на БАБХ и разпореждане за проверка на пасищата ни – ЖО. Високопланинските пасища, собственост на Национален парк „Рила“ предвид натрупаният сняг над 2 метра, естествено не бяха посетени. А и не виждахме смисълът на тези проверки, но по-горе обяснихме защо са смятали, че описвайки пасищата доказват движение и злоупотреба с разпределение на пасища. Бяха посетени останалите пасища на територията на общината, като забележката беше, че на всяко пасище трябва да се постави **информационна табела с името на собственика/ползвателя.** В същия ден пристигна специализираната екарисажна кола, която взе труповете на говедата и издаде надлежен документ – потвърдителна бележка. В края на деня бяха подписани всички констативни протоколи като върху всеки един от тях се изписаха нашите възражения и обяснения, **и при поискване на копия от протоколите ни беше отказано да получим такива**. Отказ за подписване не е имало както се тиражира, защото за подписването им бяхме уведомени вечерта в 20:00 часа на 20.04.2022 г. и ние естествено отговорихме, че на следващия ден ще ги подпишем, както и се случи. Бяха ни потърсени от БАБХ всички документи - регистри, паспорти на животните, сертификати, дневници и т.н., познати на всички животновъди и въпреки, че ги предадохме с Приемо-предавателен протокол, то видно от констативните протоколи е, че не са ги погледнали. За тях беше важно да извадят на показ, че има нередности.

На 22.04.2022г. (на Разпети петък) получихме отново обаждане за подписване на констативни протоколи за обектите в НП „Рила“, при положение, че въобще не са проверявани.

На първия работен ден след великденските празници бяхме отново уведомени за проверка на животните ни – този път от ИАСРЖ (Изпълнителна агенция по репродукция и селекция в животновъдството) съвместно с БАБХ. Казаха ни на следващия ден да бъдат разделени животните със селекционен контрол от останалите и работниците ни и Любослав се трудиха цял ден да ги отделят, за да бъде удобно на проверяващите. Но, на следващият ден подигравката продължи. Казаха ни, че има ново разпореждане и ще проверяват всички животни, а не само тези под селекционен контрол. Това преля чашата на търпението и естествено ги изгонихме като извикахме журналисти. Да не говорим, че ни казаха за проверка в 9:30 часа, а пристигнаха към 14:00 часа.

На следващия ден започна проверка от ДФ „Земеделие“ с продължителност от три дни, като проверяващите се държаха абсолютно достойно и човешки. И така, до 09.05.2022г. все още нямахме достъп до информационната система на БАБХ и не

можехме да отразяваме никакво движение. Към тази дата все още нямахме актове за нарушения, за да знаем какви са констатациите, но за тях вече се изказваха предварително по медии, включително и директори.

Тъй като получихме актовете миналият петък, бихме искали да Ви запознаем и с описаните нарушения в тях - открити неидентифицирани три броя свине; неидентифицирани седем крави, две телета и шест малки (новородени); проведен телефонен разговор пред входа на животновъдния обект, в който е уведомен собственика за проверка и не се е отзовал на мига; установени шест броя умрели животни (говеда) с настъпила смърт 48 часа преди проверката (по данни на проверяващите) и непредоставени писмени документи за предаване на екарисаж; липса на контейнер за СРМ (странични материали); липса на обособено място за временно съхранение на трупове; липса на дезинфекционна площадка на входа на фермата; липса на заграждение между двете ни ферми, семейна собственост. Това са ни установените административни нарушения като вече са обжалвани пред органа с нужните документи и обяснения. Както казахме по-горе, документите за предадените починали животни са ни издадени на следващия ден след проверката, което обстоятелство не зависи от нас и надлежно представени на органа в същия ден и впоследствие с възражението още веднъж. Освен това за животните са положени достатъчно и адекватни грижи от обслужващият ветеринарен лекар на фермата, предвид различните им нужди. Предвид това, че с новият инвестиционен проект за изграждане на оградата бе преместен централният вход встрани, то сега предстои поставянето на врата и изграждане на нова дезинфекционна площадка за хора и животни. Обсъждайки всички констатации и актове с нашите юристи, достигнахме до извода, че каквито и да са нарушенията би могло, ако е нормално отношението към нас да се отправят предписания, да бъде оказана помощ и да бъдат предприети други адекватни действия спрямо нас, а не да имат поведение на „наказателен отряд“.

Можем да продължим да пишем с подробности, но се надяваме на колегите и читателите да им стане ясно как се извършват проверки на неудобни хора. А и предстои всеки един да бъде в нашата ситуация. Успех желаем на всички Ви!

30.05.2022 г. С уважение: Юлия и Любослав Коюнджийски